CM2-02 Chazan who Quit - תורה בדבר האבוד

Bava Metzia 75b

שכר את החמר ואת הקדר — If one hired a donkey driver or a wagon driver להביא פרייפרין to bring planed wood for the construction fo the *chuppah*, וחלילים לכלה או למת — or to deliver flutes for a bride or for the dead, ופועלין להעלות פשתנו מן המשרה — or if one hired workers to remove his flax from its steeping waters, יכל דבר שאבד — or if he hired them to do anything, which, if not performed, would cause a loss, וחזרו בהן — and they withdrew from their commitment and refused to work, the law is as follows: שאין שם אדם — In a place where there are no other people to be hired at a comparable wage, שוכר עליהן — he may hire other workers, even at exorbitant wages, to replace [the first workers], and the first workers must subsidize these wages; או מטען — or he may trick [the first workers] into working for him.

Bava Metzia 76b

עני ביצד מַטְעָן — How would he so trick them? בּיצַד מַטְעָן — He may say to them, "Earlier, I fixed your wages at one sela; באוּ וּטְלוּ שְׁתִּים — come back and finish the job and I will allow you to collect two selas." אַליָהֶן — And how much may [the employer] spend in hiring other workers on [the first ones'] account? עד אַרְבָּעִים זוּז — up to forty or fifty zuz (dinars).

Shulchan Aruch (Choshen Mishpat 333:5)

כיצד מטען — He says to them, "I fixed your wages at one sela; בואו טולו שתים — come and take two." עד שיגמרו מלאכתו — He promises this amount until they finish his job. — He promises this amount until they finish his job. — And he does not give them more than he set up in the beginning. — ואפילו נתן להם השתים — he gets the extra back from them.

Shach (Choshen Mishpat 333:29)

כיון שהוא דבר האבוד — Even if they did not begin the work, כיון שהוא דבר האבוד — he may hire other workers to replace [the first workers] או מטען — or he may trick [the first workers] into working for him.

דוגמאות לדבר האבוד

רמ"א (שלג, ה) - משרתת או עבד של בעל הבית מקרי דבר האבוד, דבעל הבית לא יכול לעשות מלאכה בעצמו, ועל יד זה נאבד שלו. [ועי' ש"ך ופתחי תשובה שם.]

רמ"א (שם) - ומלמד החוזר בו מקרי דבר האבוד, וכן סופר המקבל לכתוב ספר אחד וחוזר בו מקרי דבר האבוד.

ש"ך (סקכ"ו) - מלמד נקרא דבר האבוד מטעם שכל עת ורגע שהתינוק הולך ובטל הוא פסידא דלא הדר, וסופר המקבל ספר נקרא דבר האבוד מטעם דספר בכתב יד שני סופרים הוא מקולקל. ולפי זה במלמד אם מעמיד לו מיד מלמד אחר יכול לחזור בו, וכן אם התינוק הולך בטל בזמן שרגילים התינוקת לילך בטלים ובין כך יכול לו מיד מלמד אחר, ובשכרו לכתוב ספר נמי אם ידוע דלית קפידא בכתיבת ידי ב' סופרים... יכול לחזור.

מטען או שכור עליהם

ש"ך (שלג, טו) - ולא דמי לדבר האבד ששוכר עליו או מטעו אבל מכל מקום אינו יכול לכופו להשתעבד בו בשביל כך.

פתחי חושן (יא, סק"ל) - ונראה שיכול להטעותם במה שיוכל.

דבר אברהם (ח"ג, סי' כא) - זהו דאמרה הברייתא "כיצד מטען" כלומר באיזה אופן מותר להטעותן, אומר להם כו' היינו דדוקא באופן זה מותר ולא באחר... באופן זה אינו משקר כלל ואינו משתעבד בגופו של חבירו בעל כרחו ואינו מטעהו באמת כלל, שהרי רוצה הוא לעבוד בשתים והוא קוצץ לו בשנים באמת שתים ונותן לו באמת שתים, ואם יש בזה הטעאה רק איהו הוא דאטעי אנפשיה.

(ח"מ שלג, ו) - כיצד שוכר עליהם פועלים וגמרים מלאכתן שלא תאבד וכל שיוסיף לאלו הפועלים האחרים על מה שפסק לראשונים נוטל מהראשונים עד כמה עד כדי שכרן של ראשונים ואם היה להם ממון תחת ידו שוכר להשלים המלאכה עד ארבעים או חמשים זוז בכל יום לכל פועל אף על פי ששכר הפועל בשלשה או ארבעה.

ש"ך (שלג, לב) - כגון ששכרן בב' סלעים וחוזרים ועדיין לא נתן להם כלום שוכר אחרים בד' סלעים ונוטל מהראשונים ב' סלעים.

פתחי חושן (סקל"ב) - אם בעל הבית בעצמו גמר יכול לנכות.

מעשה ש<u>ל השליח צבור</u>

מהרש"ם (ח"ב סי' רטו) - בבא לתבוע דמי שכירות בדבר האבוד כדין ש"ץ בימי נוראים דאינו יכול לחזור בו, וקיימא לן דשוכר עליו על חשבונו פועל אחר בודאי אם הפועל השני אין שכרו שוה כמוהו בודאי צריך לנכות בו, וקיימא לן דשוכר עליו על חשבונו פועל אחר בודאי אם הפועל השני משכירות הראשון... וגם לענין שחיטתו יש לדונו לשוגג שהיה סבור בתחלה שיוכל לקיים דבריו ואדעתא דהכי שיפסיד שכרו מן המוספין לא נתחייב והיכי דאפשר למיתלי בטעות ושגגה איננו נפסל בכך.